

Karen tanúságtétele

A School of Life (Élet Iskolája) egyik első tanítványa a 2000. évi csapatból

«Hét gyermekes családból származom, ahol én voltam a harmadik a testvérek között. Amikor apánk meghalt, még csak öt éves voltam. Az ő halálát követően anyánk Hong Kongba ment pénzt keresni, pedig akkor mi még nagyon kicsik voltunk. Utoljára 1994-ben láttuk őt, a nagymamánk temetésén. Azóta sem jött haza. Amíg élt a nagyanyám, addig még biztonságban voltunk, de az ő halálát követő néhány év valódi rémálom volt. Az anyánk nem küldött többé pénzt haza, vagy csak nagyon keveset. Házról házra jártunk, az emberek ajtajain kopogtattunk, hogy pár pesót kereshessünk azzal, hogy mondjuk kivisszük a szemetet. A testvéreimmel együtt olyan nagybácsikhoz és nagynénikhez kerültünk, akik rendkívül szigorúak voltak. Az volt a szabály, hogy „ha egy rosszat tett, az mindegyikünk bűne”. Így hát minden nap nagyon megverték minket. Nem járhattunk iskolába, és gyakran kicsaptak minket éjszakára, hogy a szabad ég alatt aludjunk. Úgy bántak velünk, mint a rabszolgákkal, és a legnehezebb házimunkákat bízták ránk.

Egy nap elszöktem, és egy alapítványnál találtam menedéket. Néhány héttel később a testvéreimet nevelőszülőkhöz helyezték el és engem pedig magamra hagytak. Rettentően elhagyatottnak, magányosnak éreztem magamat. Ekkor találkoztam a nővérekkel. Fiatalok számára szerveztek tevékenységeket. Amikor felajánlották, legyek tagja a School of Life (Élet Iskolája) első, induló csoportjának, egy pillanatig sem haboztam, hogy igent mondjak. Itt végre családra leltem: olyan emberekre, akik odafigyelnek és gondot viselnek rám. Egy olyan helyre, ahol biztonságban éreztem magam, és ahol szerettek. Mi volt a legnagyobb ajándék? Az az anyai szeretetet, amelyet Sophie nővértől kaptunk. Edit nővérral pedig rendszeresen jártunk a börtönbe, amit rendkívül szerettem, és itt felfedeztem magamban a vágyat, hogy magam is misszionárius szeretnék lenni.

Gyerekkoromban szerzetes, orvos vagy úrhajós szerettem volna lenni. Ma már világos, hogy szerzetes nem leszek, mert férjhez mentem, de egy más formában elkötelezett életet élek. Erős elköteleződés fűz a fiatalok új generációjának misszionálásához. Őket segítem, hogy az életüket újra felépíthessék. Nem vagyok orvos, de nővér igen, és jelenleg szívek gyógyításához nyújtok segítséget. Nem vagyok úrhajós, de képes voltam felülkerekedni minden félelmemen, hogy leszállítsam a gépemet a taciobani missziónkban. Isten minden imámat meghallgatta, de egészen különös módon. Jelenleg program koordinátorként tevékenykedem az ACAY keretein belül.»

«A nővérek közössége: micsoda csapat, micsoda jelenség!»

Ha közhelyesen hangzik is, mégis igaz: a nővérek mindent felülmúló, meglepően csodálatos személyisége és inspiráló karizmája olyan erőt sugároz, amely egészen magával ragadó. Erős nők, akik teljes odaadottsággal, teljes szívvel küzdenek, és néznek szembe a nehézségekkel, felvértezve azzal a realitásérzéssel, mely az évek alatt megacélozódott, mégis oly mélyen emberi tudott maradni. Ízig vérig olyan emberek, akik sosem tudják megszokni és elnézni, hogy mások szenvednek, és mindig minden eszközt megragadnak, hogy felvegyék a harcot a szenvedők megsegítéséért. Mária katonái felveszik a kesztyűt, mindig készen állnak a harcra, felvértezve a mélyen együttérző meghallgatásra, anyai szeretettel és hittel, amely képes hegyeket megmozgatni, valamit a reménnyel, bármilyen megpróbáltatás érje is őket.

Felfedezni ezeket az anyákat annyit jelent, mint felfedezni azt a könyörületeséget, amely senkiről sem felejtkezik meg, amely sosem fárad bele a szeretetbe, a megbocsátásba és a mind teljesebb és jobb engedelmességbe. A MOM felfedezése egyúttal annak a praktikus és pragmatikus együttérzésnek és könyörületeségnek a felfedezését is jelenti, amely nem éri be azzal, hogy „jelen van” vagy „szociális munkát végez”, hanem testet ölt a legkisebb részletekben a maga pontosságával és professzionalizmusával.

Felfedezni ezeket a nővéreket jelenti a találkozást azzal a könyörületeséggel, mely kezdeményező erővé alakul át, mely előre mozdít, szüntelenül fejlődik és megtart örökké fiatalnak. Személyiségük nagyban különbözik, ám kiegészítik egymást, így tudják megragadni Isten pedagógiáját: Itt Isten nem a semmiből teremt, hanem felhasználja azokat a kincseket és gazdagságot, amelyet ő adott nekünk, hogy gyümölcsözőn és bőséges termést hozzon.

Együtt élni ezekkel a nővérekkel azt jelenti, soha többé ne féljünk attól, hogy a szívünk mélyére nézzünk és ott Istennel találkozzunk; hogy evezünk a mélyre és tiszteljük a másik emberi személyt, és bármi is történik a mélyben, próbáljuk örömmel megérteni és megérezni az ő jószágát.»

Úgyhogy köszönjük Nektek!

Sophie van den Broek, ACAY önkéntes

Kedves Barátaim!

Az év vége sebesen közeleg. Az ACAY számára az október alapításunk 20. évfordulójának ünneplését hozta. Húsz éve jöttünk el Franciaországból reményekkel telve, de tisztában voltunk azzal, hogy az előttünk álló úton sok-sok ismeretlen vár ránk. Senki sem tudhatta előre, mi lesz a jövője ennek a misszióknak, mely a mi szíveinkre, kezeinkre és erőfeszítéseinkre van bízva.

Ma, húsz évvel később még mindig a szívünkben hordozzuk azoknak a szolgálattevőknek az óriási örömét, akik az ACAY alapításán dolgoztak, és akik ma tanúsíthatják, milyen gyümölcsöket hozott ez a nagy munka, melyen mégoly állhatatosan és kitartóan küzdöttük magunkat keresztül. Olyasvalami ez, mint amikor egy anya nagy örömmel arról elmélkedik, hogy az Istentől kapott termékenysége révén milyen sok gyermeke született. Azoknak a misszionáriusoknak az öröme ez, akik a könnyűlelkűségüket hozták ide húsz éve, amely tovább él a fiataljaink szívében, és mindig készen áll arra, hogy a nélkülözőknek ajándékozza önmagát. Azoknak a szakembereknek az öröme, akik egyedi és újító programokat dolgoztak ki, melyek ma az állami intézmények számára is inspirálóak.

Karen gyönyörű példa erre. Ő tagja volt az egyik legelső lánycsapatnak az Élet Iskolájában. Ma velünk együtt hordozza ő is az embertelenül szörnyű tapasztalatokban megtörtött életű fiataloknak az új generációt, és a szülőket, akiknek fogalmuk sem volt, kihez fordulhatnának Santa Cruz falujában. És vannak sokan mások is, akik Karenhez hasonlóan ott voltak, és ma már az ACAY tartópilléreihez számíthatnak. Ők, akikről korábban szintén úgy tűnt, arra vannak ítélve, hogy elkallódjanak és szenvedjenek a nyomortól, ma kihúzzhatják magukat, és emelt fővel állhatnak ki tanúságtételt tenni. Marseille-ben is sok a veszélyeztetett fiatal, akik sokat tanultak és épültek az ACAY volt növendékeinek reménytelen beszámolóiból. Arról a több tucatnyi filippino fiatalról van szó, akiket korábban mi segítettünk, ám akik ma kezükben tartják a sorsukat, és képviselik, tanúsítják, hogy az életmódunk megváltoztatására mindig van lehetőség.

A Fülöp-szigeteki ACAY misszió nagy örömmel segíti a Maresilles-i ACAY missziót is. A filippinók és a franciák ily módon egy irányba tekintenek, és kölcsönösen gazdagítják egymást tapasztalataikkal. Ebben a korántsem tipikus alkímiában, ami a szemünk előtt zajlik, folytatjuk tovább, és látni fogjuk majd a fiatalokat talpra állni.

Ha továbbra is támogatjátok a Fülöp-szigeteki missziókat, azzal áttételesen a francia missziókat is támogatjátok, mert a fiataljaink számukra is szoktak tanúságtételt adni. És reméljük, hogy egyszer majd a franciák is elmennek a Fülöp-szigetekre tanúságot tenni.

Folytassuk együtt tovább azt a munkát, mely új lehetőséget ad az ifjúságnak. Ennek láthatjuk a gyümölcsseit. A sok-sok olyan életet, amely felnövekedve szót emel a kormányzati szerveknél, a médiában, de a francia és a filippi püspököknél is.

Előre is nagyon köszönöm a nagylelkűségeket, és köszönöm a bizalmatokat.

Sophie de Jésus nővér

Folytassuk együtt, hogy második esélyt nyújtsunk a veszélyeztetett fiataloknak mind Marseille-ben, mind pedig Manilában. A remény mindig megújul, a változás pedig naponta érzékelhető!

Köszönettel fogadjuk az egyéni adományokat is, de lehetőség van havi rendszerességgel banki átutalás útján eljuttatni hozzánk adományát. További részletek olvashatók világhálós oldalunkon, melyen keresztül fel is veheti a kapcsolatot missziókkal: acaymission.com, „Take action” menüpont.

A NEW ZEALAND BANK ADATAI:

Bank: Westpac Bank, Shirley Branch

Címzett: ACAY

Számlaszám: 03 1700 0283720 025

Magyarországról történő utalás esetén kérjük, előzetesen jelezze szándékát

Edith nővérnél a következő címen:

edith.fabian@gmail.com

Hálással köszönjük!